U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Daniely Zemanové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobce: **V. E.,** proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení,** se sídlem Křížová 25, Praha 5, proti rozhodnutí žalované ze dne 13. 3. 2012, č. j. 490 424 341, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 8. 8. 2012, č. j. 42 Ad 65/2012 - 6, o postoupení věci Městskému soudu v Praze,

takto:

I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Nejvyššímu správnímu soudu bylo doručeno podání žalobce (dále jen „stěžovatel“), označené jako kasační stížnost, směřující proti v záhlaví označenému usnesení Krajského soudu v Praze, kterým byla věc postoupena Městskému soudu v Praze. Z obsahu podané kasační stížnosti a z doplňujícího vyjádření bylo zřejmé, že stěžovatel nesouhlasil s tím, jak ve věci rozhodla žalovaná Česká správa sociálního zabezpečení.

Vzhledem k tomu, že námitky stěžovatele obsažené v kasační stížnosti se týkaly výhradně posouzení zdravotního stavu a otázky přiznání invalidního důchodu, Nejvyšší správní soud stěžovatele poučil, že v tomto řízení (tj. v řízení vedeném pod sp. zn. 9 As 131/2012) se nemůže věnovat otázce důchodu a související problematice, neboť kasační stížností je napadeno usnesení, kterým byla věc postoupena Městskému soudu v Praze. Nejvyšší správní soud tak v tomto řízení bude posuzovat pouze to, zda věc byla postoupena Městskému soudu v Praze dobře nebo ne.

Nejvyšší správní soud proto stěžovatele vyzval k vyjádření, zda podáním kasační stížnosti proti usnesení o postoupení věci skutečně nesouhlasí s tím, že věc bude projednávána před Městským soudem v Praze, a pokud podáním kasační stížnosti

nezamýšlel napadnout to, že došlo k postoupení věci Městskému soudu v Praze, zda souhlasí se zastavením řízení tak, aby u Městského soudu v Praze mohlo co nejdříve pokračovat řízení o věci samé.

Stěžovatel na uvedené poučení reagoval podáním označeným jako „Vysvětlení“ ze dne 26. 9. 2012, doručeným Nejvyššímu správnímu soudu dne 1. 10. 2012. V něm uvádí, že *„je mu jedno, který soud bude ve věci rozhodovat, a proto si dovoluje kasační soud požádat, aby věc popřípadě předal soudu, kterému náleží“*. V dalším stěžovatel upřesňuje, že se neodvolává proti závěrům důchodové komise ohledně invalidního důchodu, která mu přiznala 40 bodů, ale proti tomu, že nepobírá žádnou finanční částku, např. formou sociálního odškodnění, což dále podrobněji zdůvodňuje.

Uvedené podání stěžovatele, které stěžovatel učinil v reakci na shora zmiňované poučení soudu, Nejvyšší správní soud podle jeho obsahu posoudil tak, že stěžovatel netrvá na projednání kasační stížnosti, kterou podal proti usnesení Krajského soudu v Praze, o postoupení věci Městskému soudu v Praze. Proto v souladu s § 47 písm. a) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., řízení o kasační stížnosti zastavil.

Po nabytí právní moci tohoto usnesení Nejvyšší správní soud předá věc k vyřízení Městskému soudu v Praze (pracoviště Hybernská) jako soudu věcně a místně příslušnému, který se již bude zabývat věcným posouzením nároků stěžovatele.

Výrok o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. října 2012

Mgr. Daniela Zemanová
předsedkyně senátu